

Sangre de Hungaria

Írta: Jenő

2012. február 09. csütörtök, 10:05 - Módosítás: 2012. február 09. csütörtök, 12:54

RAMON CUÉ ROMANO (1914-2001) spanyol jezsuita pap

1957-ben kiadott egy verses kötetet

"Sangre de Hungaria" (Magyarország vére) címmel.

Itt olvasható egyik megrázó verse:

Ramon Cué Romano

Magadra hagytunk Tégedet

Magadra hagytunk Tégedet
Kicsi hógunk, te drága!
Magadra hagytunk Tégedet.
Míg fényes nappal Rád törtek gyalázva,
S Európa szívéről letéptek rőt kezek.
Keresztútján a művelt világnak
Magadra hagytunk Tégedet.

Hogy körülálltuk földre tiprott tested,
A hulló jaj és forró vér felett,
Melynek árával bepermetezted
Ruháinkat, - mi csak szónokoltunk és vitatkoztunk,
De senki előre egy lépést se tett,
Csak kezeinket emeltük az égnek,
S magadra hagytunk Tégedet.

Szemünk láttára tapostak a sárba,
Nem távoli őserdők megett,
De Európa szívében, hol drága
Múltunk őre a Fórum és a Parthenon meredt
A dómokra, mely visszhangként hordta
A vádat, amit Dante emelt érted,
Hogy bölcsesség, jog széthullt darabokra
S Beethoven dala kilencszer zokogja:
Az életünk új barbár korba tévedt.
S bár vállainkon húsz évszázad súlya,
Elárultuk múltunkat és újra
Vak félelembe fúlt a tett,
S magadra hagytunk Tégedet.

Bűvölten néztük mozdulatlan
Hogy gázol át törvényen az ellen,
S a szörnyetegnek végső pillanatban
Hogy étvágya beteljen
Áldozatként a szörnyű lakomára
Kis hógunkat dobtuk oda s holnap
Új áldozatra vajon kit sorolnak?
Bűnöd csak az volt, hogy a szabadságot
Kívántad, mint a kék magas
Büszke királya a sas.
És annyi volt hős fiadnak vétke,
Hogy hitvesüket úgy hívták "enyém",

Hogy anyjukat is úgy hívták "enyém",
Hogy lányukat is úgy karták hívni,
S a földbe, melybe búzát s vért vetettek,
"enyém"-nek hívták a hazát, történelmet.
Óh Isten mondd hát vétek ez?
Ezért tiportak le, s mi szabadok
Magadra hagyunk Tégedet!

Kicsiny hógunk, te drága Magyarország!
A lelkünk mélye és a városok
Jazz-hangos éje, karikás-szemű hajnalok
A vádat hordják,
Hogy letiportak s friss véred kiált
A szabad ember foltatlan ruháján
A munkások olajos öltönyén
S a vasárnapi vasalt nadrágokon?
Nincs, ki lemossa véredet,
Mit vád-piros ajakkal égetett
A homlokunkra húszezer halott:
- "Világ porondján fényes nappalon
Megint magunkra hagyatok!" -

És üldözni fog majd e bűnnek árnya:
A béke szavát elfojtja a jaj,
A szabadság új árulást takar.
S ha ajkunk olykor igazságot hirdet
Saját vétkünkkel hazudtol meg minket,
Mert lelkük mélyén érzik már a népek,
Hogy bűneiknek súlyos agyaglába
Megindult és sár tapad nyomába
És árulásuk, árulásba hal,
És nincs nagy nemzet, addig míg e bélyeg
Rajtunk ég, - és homlokunk az égnek
Nem tárhatjuk, hisz láncban a magyar.
Mert Európa szívében előttünk
Fényes nappalon megtörténhetett,
Hogy meggyaláztak szép kicsi hógunk,
S mi magadra hagyunk Tégedet.

www.youtube.com/watch?v=LijGN4hP...

Megcsonkított Krisztusom

Szerző: Ramon Cué Romano SJ

ISBN:978 615 5045 08 0

Egy spanyol jezsuitát megindít egy műalkotás, melyet a polgárháború időszakában csonkítottak meg. Hosszasan elmélkedik a Korpusz előtt. A könyv nem más, mint a szeretet által megigézett ember vallomása meggyalázott Istenéhez.

KORDA KIADÓ

<http://www.kordakonyv.hu/index.php?menupont=lista&sk=122838058710636#>

+

Gömöri György

„GLORIA VICTIS 1956” – A MAGYARFORRADALOM ÉS A VILÁG KÖLTŐI

<http://www.holmi.org/2006/10/gomori-gyorgy-gloria-victis-1956-a-magyarforradalom-es-a-vilag-koltoi>